

Na te stebre pridejo poprečni bruni sè stebrom enakega lesa, kateri so tako postavljeni (glej srednjo in desno podobo), da se naredi čveterooglata enakostрана (kvadratična) odprtina, ki je tako velika kakor zgornja odprtina peči ali pa, kakor je notranja širjava okvirov in lés.

Na tem stajalu leži čveterovoglat okvir, katerega notranja širjava je, kakorpoprej povedano, enaka odprtini peči. Okvir je najboljši narediti iz desk trdega lesa, ki so vsaj 5 centim. debele. Okvir pa je po priliki pol metra visok.

Na okviru ležijo lése. Lése, kojih zamore biti več ali manj, so enakega notranjega površja, kakor okvirna odprtina. Narejene so iz mehkega lesa ter 15 centimetrov visoke. Dva krajnika lésnega okvira imata na vsakem konci ušesi, ki služite za vzdigovanje les, kakor je razvidno iz srednje podobe. Dno lése mora biti iz žičaste mreže, ki je narejena iz pocinjene žice (dratu). Taka mreža kupi se naj bolje uže izdelana. Mreža ne sme biti pribita zunaj okvira, ampak znotraj. Lése, kakor vse drugo, morajo biti izdelane iz odločno suhega lesa, natančno izdelane, da druga drugo krijejo, v voglih pa trdno skupaj zbite. Priporočal bi vogle z železom okovati.

Na vrh lés postaviti je enak okvir, kakor spodaj. Na vrhni okvir, če je treba in če hočemo, pride streha z oddušnikom, o čemur pozneje še govorim.

Da celemu sušilnemu oboju damo primerno trdnoto ter da zamoremo na sušilnico priklopiti vzdigovalno pripravo, treba je še pet stebrov, ki so prilično po 5 centimetrov debeli in po 15 centimetrov široki. Stebre nam je tako visoke napraviti, kakor sta oba okvira in vse lése skupaj. Po dva stebra pritrdimo na stran lés, kjer je kurišče, dva pa na nasprotno stran. Stebre pritrdimo v poprečne brune stajala, koder jih dobro zagojzdim. Eden od družega naj bodeta tako oddaljena, da delita stran okvira, oziroma lése natančno v 3 dele. Peti steber pritrdimo pa ravno tako v sredo na levi strani (katere v podobi ni videti). Spodnji in zgornji okvir pritrditi je treba z vijaki (šraufi) na te stebre, in sicer tako, da jih je mogoče po potrebi tudi proč vzeti. Spodnji okvir mora biti pritisnen trdo k svoji podlagi, zgornji pa vendar toliko na lése, da je moč vsako posamezno leso lahko ven potegniti.

Važna je vzdigovalna priprava pri vsaki ameriškanski sušilnici. Ravno tako kakor se mi je zdelo potrebno za naše razmere posebno peč prirediti, izumil sem tudi kolikor mogoče priprosto vzdigovalno pripravo, koja zamorejo napraviti tudi naši domači vaški rokodelci.

(Konec prihodnjič.)

Poziv

kranjskim sadjarjem oziroma občinam, ki so pri volji napraviti si ameriškano sadno sušilnico.

S povzdigo našega domačega sadjarstva treba je ob enem preskrbeti tudi umno razpečavanje sadja. Izmed raznih načinov sadje razpečavati je prodaja sušenega sadja najbolj važna. Naše sušeno sadje je v svoji kakovosti še daleč nazaj za tacim sadjem družih naprednih dežel, zato smatra podpisani glavni odbor za svojo dolžnost tudi v tej zadevi pripomoči do boljšega in umnejšega postopanja.

Z dovoljenjem vis. c. kr. kmetijskega ministerstva iz dné 17. decembra 1885., št. 15.732/2077, razglasuje toraj podpisani odbor ta poziv z namenom, da se bla-

govolijo oglasiti do 1. marca 1886. pri podpisanem odboru vsi oni sadjarji, oziroma občine, kateri, oziroma katere bi bile pri volji napraviti si najpozneje do 1. septembra 1886. ameriškano sadno sušilnico, kakor je popisana v 1. listu „Novic“ iz leta 1886. ali pa v 2. listu „Kmetovalca“ iz ravno tega leta.

Iz vrste oglašencev izbral bode potem podpisani glavni odbor, uvaževajoč sadjarske razmere posameznih oglašencev, sadjarja, kojemu bode glavni odbor priznal državno subvencijo v znesku 100 gold. ter mu na njegovo zahtevo pomagal z djanjem in svetom pri sestavi sušilnice.

Oglasila poslati je do 1. marca 1886. podpisanemu glavnemu odboru.

Glavni odbor c. k. kmetijske družbe
v Ljubljani 1. januarija 1886.

Karol baron Wurzbach,
predsednik.

Gustav Pirc,
tajnik.

Naznanilo.

Kmetovalci, kateri želijo dobiti **izvirno rusko (rigajsko) laneno seme**, naj se oglasijo za-nj pisмено ali ustmeno zadnji čas do Svečnice v pisarni c. k. kmetijske družbe.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

17.

Novogrki.

Grk je živ, okreten in jako nadarjen. Ali kakor hitro se je porodil, uže ga privajajo hlinbi, tako trdi pregovor. Ta pregovor označuje Grka. Trdijo, da je Grk navadno zvit, lažnjiv, ukanljiv in krivičen. Ponižno lazi in se plazi okolo mogočnjakov, od katerih si upa priplaziti moči in veljave, a on sam je ošaben in zadirljiv do onih, katere ima v oblasti, dosti potov huje postopa ž njimi, kakor sam Turek. O tem vedó premnogo pripovedovati Srbi, a vzlasti Bolgari. Za bodočnost se Grk ne briga, misli, dela in živi od danes do jutri. V sreči je napihnjen in prevzet, ali mala nezgoda uže mu pobije navdušenje. Očitajo na dalje Grku, da je nezanesljiv, prepirljiv in lakomen, ob vsem tem pa tako nečimren in napuhnen na slavne čine svojih pradedov, kakor tudi na osvobojevanje svoje izpod turškega jarma, da je kar smešno. V svojem samohvalju se spozablja na toliko, da pripoveduje tujcu največe neslanosti o junaških činih, da-si se mu uže na obrazu bere, da je ondi še v plenica h ležal, ko se je tisto godilo. Našel sem več takih junakov, ki so se ustili, koliko turških glav so posekali, in so nosili tudi svetinje na prsih, na katere so se samodopadljivo ozirali, a vendar so bili ti junaki za časa osvobojevanja komaj po 10—12 let stari.

In kakor da vsega tega ni dovolj, očitajo Grku tudi še nehvaležnost, spletkarstvo, okrutnost in izdajstvo. Kako so svoje dni po Evropi preslavljal hlabrost grško! Vse to je sedaj zoprno in smešno njemu, ki je živel med Grki in proučil njihov značaj. Preprosti Grki niso hlabri, nego malodušni. To sem opazil več potov, vzlasti podrobno sem to opazoval ob vednih notranjih nemirih.